

۱۵ شهرالجمال ۱۷۳

۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۵

احبای عزیز کشور مقدس ایران ملاحظه فرمایند

هشت سال از مسجونیت اعضای سابق هیئت یاران و پنج سال از گرفتاری برخی از خادمان مؤسسه علمی آزاد می‌گذرد. بازداشت‌ها، بازجویی‌ها و محاکمات مغایر موازین بین‌المللی و حتی برخلاف قوانین موجود مملکتی صورت گرفت. نتیجه برای یاران، صدور حکم بیست سال زندان بود که پس از چندی به ده سال تقلیل یافت و اگرچه بعضی از خادمین مؤسسه علمی آزاد شده‌اند ولی تعدادی از آنان هنوز در زندان بسر می‌برند در حالی که حتی یک روز مسجونیت هر یک از این بی‌گناهان هم ظلمی آشکار بوده و هست.

بعضی را گمان بر آن بود که این تضییقات سبب سردرگمی و نومیدی آحاد احبای و نهایتاً موجب ضعف عمومی بهائیان آن سرزمین خواهد شد. ولی شما پیروان باوفای جمال قدم به زودی دریافتید که راه انجام امور فردی و جمعی از طریق مشورت در بین خانواده‌ها و گروه‌های کوچک به رویتان باز است. پس با ایمان به تأییدات الهی در میدان خدمات امری قائم ماندید، به تمشیت امور پرداختید و نفوسی خدوم و مجرب نیز برای کمک به دیگران قیام نمودند؛ دانشجویان و اساتید مشتاق هم با حمایت بی‌دریغ جامعه به تلاش در راه تسهیل کسب علم و دانش ادامه دادند؛ و کلاً اجازه ندادید که چالش‌های جدید، شما را از اهداف متعالی زندگی و ادای مسئولیت‌های وجدانی بازدارد.

شما البته به خوبی مطلع اید که هدف ظهور حضرت بهاءالله استقرار تمدنی لاشرقیه و لاغربیه در بسط زمین است، تمدنی که بر مبنای انسجام کامل نیازهای مادی و معنوی نوع انسان استوار می‌باشد. هم‌چنین آگاهید که ایمان به آن حضرت سرآغاز تعهدی برای وقف زندگی فردی و خانوادگی در راه کمک به فرایند تأسیس آن مدنیّت است و می‌دانید که تحقق این هدف از طریق تقویت و فعالیت سه عامل اصلی پیشبرد تمدن یعنی افراد، جامعه و مؤسسات صورت می‌گیرد. از آنجایی که حفظ اصالت و جبران خسارت از جمله واکنش‌های طبیعی هر نهاد زنده و فعال است، زمانی که ظلمت جور و جفا موجب تعطیلی مؤسسات اداری بهائی در آن سرزمین شد شما سالکان سبیل هدی در مقام دو عامل دیگر یعنی فرد و جامعه موفق شدید با استمداد از قوای خلاقه عهد و میثاق این فقدان موقت را تلافی نمایید.

از اینرو افراد می‌کوشند تا به مدد فکری مثبت، با روحیه یادگیری و قوه ابتکار شخصی به انجام وظایف روحانی فردی و دیگر خدمات امری خود ادامه دهند و در این راه یکدیگر را تشویق و مساعدت نمایند؛ تلاش می‌کنند تا ترویج اصول اخلاقی، پیشبرد تربیت روحانی کودکان و نوجوانان، و بسط دیگر فعالیت‌های جامعه‌سازی جزئی از زندگانی روزمره آنان گردد؛ مسائل گوناگون حیات فردی و جمعی خویش را با حفظ وحدت و اتحاد از طریق تبادل نظر حلّ و فصل کرده و با وجود محدودیت‌های ظالمانه، در راه امرار معاش کوشا و در امور انسان‌دوستانه پیش قدم و با هم‌وطنان شریف به همکاری مشغول‌اند. در مقابل تضییقات، صبورانه به استقامت سازنده خود ادامه می‌دهند، با شهامتی خردمندانه اتهامات و افتراات پوچ و بی‌اساس را رد می‌کنند و با پی‌گیری اقدامات قانونی برای دفاع از حقوق حقه خود منبع الهامی برای دیگر مردمان ستم‌دیده گشته‌اند. علی‌رغم مظالم عدیده نه به انتقام‌جویی و خشونت روی می‌آورند و نه برچسب قربانی بودن را می‌پذیرند بلکه برعکس، مفتخر و سربلند، با انقطاعی بی‌نظیر، همّت خلل‌ناپذیر، اراده‌ای آهنین و ایمانی محکم و رزین، آرمان‌های ارزشمند خود را دنبال می‌نمایند.

جامعه نیز آنچه در توان دارد به کار می‌گیرد تا بر تحرک ثمربخش خود بیفزاید. جامعه‌ای پویا و در حال رشد می‌کوشد تا محیطی فراهم آورد که در آن استعدادهای درونی هر یک از اعضایش — اعم از جدید و قدیم، زن و مرد، پیر و جوان، شهرنشین و روستایی، از هر قوم و قبیله در سراسر آن سرزمین مقدس — شکوفا گردد و قابلیت آنان برای مشورت و اتخاذ تصمیم و همکاری در سطح محلی پرورش یابد تا بتوانند به نحوی مؤثر در جهت بهبود و پیشبرد اجتماع خدمت نمایند. این جامعه می‌آموزد تا قرائتی صحیح از واقعیات محیط داشته باشد، امکانات موجود را تشخیص دهد، از منابع خود استفاده نماید و به نیازها پاسخ گوید؛ متعهد به گسترش فرهنگی برون‌گرا است که در آن همه با توافق کامل به تقویت قابلیت‌ها برای تحقق اهداف عالی آیین بهائی چون صلح و آشتی، ترویج وحدت در کثرت، استخلاص نوع بشر از یوغ جور و ستم و برقراری عدالت و انصاف مشغول‌اند و در اقدامات توسعه اجتماعی و اقتصادی و گفتمان‌های مفید اجتماع کوشا می‌باشند؛ جوانان را خادمان با کفایت عالم انسانی می‌داند و آنان را حمایت می‌نماید تا با انصاف به اخلاق شایسته مرضیه و اعمال طیبه طاهره، از قوای معنوی مدد گیرند و با اقدامات منظم و پی‌گیر در میدان خدمت به عالم بشریت جولان نمایند. در چنین جامعه‌ای، همگی به مثابه اجزای یک هیكل واحد به پیش می‌روند و تلاش می‌نمایند تا کل از منابع مادی کافی برای اداره زندگی روزمره و خدمات امریه خود برخوردار باشند.

البته اهل بهاء اگرچه به تحقق نهایی مقصد دیانت بهائی در راه ضمانت رفاه مادی و معنوی تمامی نوع بشر ایمانی راسخ دارند ولی با وقوف به نصایح الهی می‌دانند که وصول به این هدف سهل و آسان

نیست و طیّ طریق برای رسیدن به سرمنزل مقصود وظیفه‌ای است دشوار که مستلزم سالیان بل قرون متمادی صبر و استقامت سازنده و از خودگذشتگی‌هایی است که تنها نیروی ایمان به قوّه خلاقه کلمه الهیه می‌تواند در انسان ایجاد کند. خیل عاشقان روی دلجوی آن دلبر حقیقی در سراسر عالم به نیروی عشق و با فداکاری‌های فراوان، هریک در رویارویی با چالش‌های خاصّ ممالک خود برای تحقّق اهداف نقشه جدید پنج‌ساله در تلاش‌اند و اخبار خوش فعالیت‌های فردی و جمعی آنان هر روز به مرکز جهانی می‌رسد. سهم احبای عزیز ایران در این راه از ابتدا سهمی بسیار مخصوص بوده است. تاریخ امر مبارک در ایران مشعشع است و بهائیان جان‌فشان آن سامان از بدو ظهور این آیین تا به امروز از جان و مال و راحت و آسایش و دیگر تعلّقات دنیوی گذشته در خدمت به امر حضرت یزدان زندان را ایوان پنداشته، زحمت را رحمت شمرده و جور و جفا را با صبر و وفا پاسخ داده‌اند و اگرچه از آزادی کامل چون هم‌کیشان خود در دیگر ممالک عالم برخوردار نبوده و نیستند ولی همگی چه مسجون و چه آزاد، با مساعی خستگی‌ناپذیر خویش در راه اجرای نوایای مرکز امر الهی و نقشه منیع ملکوتی شریک و سهیم‌اند.

دوستان محبوب، با تقدیم اشواق قلبی شما را به ادعیه خالصانه مستمرّ خود در اعتاب مقدسه علیا اطمینان می‌دهیم. شما نیز چون به اثمار بدیعه حاصله از برکات فداکاری‌های بی‌شمار خود ناظرید، از جمله اشتیاق روزافزون ایرانیان روشن ضمیر به آگاهی و پذیرش تعالیم الهی و ایجاد فضای همکاری و تشریک مساعی با هم‌وطنان عزیز در راه پیشرفت وطن مألوف، یقیناً با امید و اطمینان امکانات وسیع و درخشان آینده را نیز با دیده بینش می‌نگرید و به شکرانه این مواهب به ساحت اقدسش شاکرید و ساجد.

بیت العدل عظیم

